

Пріятелство — amicizia.

Въ нуждж — bisogno.

Ся познава — sperimentare.

Разваленъ — distrutto.

Злодѣецъ — ladrone.

Заминжлый — passato.

Бой — la guerra.

Марій е былъ прогоненъ отъ честь-тж. Единъ мж-дъръ человекъ никога не ся гляда съ особно око; той всекога ся гляда или за пріятель или за непріятель. Человекъ за да ся похвали и да ся почете, потрѣбно е да свръшва правилно свои-ты дѣлжности. Человеѣци-ти не ся отсѣждатъ по думы-ты, что-то кажѣтъ, нъ по дѣла-та си. Пріятелство въ нуждж ся познава. Тая кжца быде развалена отъ злодѣйци-ты въ заминжлый бой.

ГЛАВА ЧЕТВРѢТА.

За неправильны глаголы.

113. — Такыва глаголи много повече ся на-мирать въ Италианскый языкъ нежели въ Българскый, нъ мы щемъ ся трудимъ да нарядимъ на кратко всеички въ оныя наклоненія и врѣмена, въ кои-то ся отклоняватъ отъ правилны-ты спряженія.

ЗА ПРѢВО СПРЯЖЕНІЕ СЖ:

Andare (идж или ходж), *Dare* (дамъ), *Fare* (правж); *stare* (стож).

1-о *Andare* (итти) идж.

Modo Indicativo.

Tempo Presente.

Singolare.

Plurale.

Io	vo	или	vado	идж
tu	vai			идеши
egli				
ella	va			иде

Noi	andiamo	идемъ
vi	andate	идете
eglino		
elleno	vanno	иджтъ.